

הַשְׁפַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנֹת יְרוּשָׁלַם...
אִם תִּעְיֶרְוּ
וְאִם תִּעֹרְרוּ
אֶת הָאֱהָבָה
עַד שֶׁתַּחֲפִיץ

דיון מעמיק בנושאי ארץ ישראל וגאולה

ומשמעות תקופתנו

דעת הרבי מסאטמר ודעת החולקים עליו

עד שתחפיץ

ספר זה נכתב ע"י חסיד סאטמר שבחר לחקור את שיטת הרבי מסאטמר לעומק, וגם שיטת החולקים עליו.

אנחנו חיים באמצע תקופה שמתחוללת מהפיכה של ממש בקורות עמנו, אבל בד בבד שורר אי וודאות מהו משמעות של תקופה זו. עם ישראל עבר שואה בה נרצחו מיליוני יהודים באופן גרוע, יותר מצאן לטבח. עבר מאז כמה שנים בודדים ומיליוני ישראל גרים בארץ ישראל, ילדים וילדות משחקים ברחובותיה, ותורה ועבודה פורחת שם באופן מדהים. פירות, תבואה, יינות ותמרים, התחילו עוד הפעם למלאות את ארצנו. מאידך אלפים ורבבות מישראל עדיין אינם מחוברים אל שורשיו, ואינם מתנהגים בדרך התורה, ויש שגם מסיתים נגד התורה רח"ל, ועובדה שהמדינה קמה ברובה ע"י אנשים הללו שעזבו את התורה, ונשאלת השאלה מה היא תקופתנו?

האם אנחנו בתוך תהליך של גאולה, ולעינינו מתחיל להתממש את מה שהבטיחו לנו הנביאים או שמא אנו חיים בגלות בין החילונים בתוך ארצנו?

האם אנחנו מחויבים לחזור לארצנו? ואם לאו, האם מותר לנו לחזור לארצנו, או שמא יש איסור לעלות ביחד לארצנו?

האם אסור לנו לעלות בחומה וביד חזקה, האם יש מצב שדווקא מחויבים אנחנו לעלות ביחד כחומה?

האם השלש שבועות הוא איסור חמור כמו שהרבי מסאטמר אומר, או שמא הוא אזהרה שלא תמיד כדי וראוי לפי המצב לעורר את האהבה, אלא לחכות להזדמנות הנכונה?

אם יתכן לומר שהרבי מסאטמר סובר שאין איסור של שלש שבועות?

האם אנחנו צריכים לחכות בחיבוק ידים עד שתבוא הגאולה ע"י משיח? או שמא יש מקום לומר שעלינו לעשות מעשים לגאולת עמנו, כמו שאנו עושים כל מה שנצרך לחיינו הפרטים כפרנסה וחינוך ושידוכים, שאנחנו עושים כל מיני השתדלויות בדרך הטבע להצליח?

האם הגאולה תלויה רק בתשובה או גם אם לא יעשו ישראל תשובה הקבה גואל אותם?